

get indtrængende anbefale Tinget ikke at gaa med det ærede Flertal til paa ny at laborere med Dobbeltbilletter.

Den Hovedbetragtning, at man skal have større Indtægt af Statsbanedriften, og skal have den navnlig paa de Punkter, hvor der nu ikke alene slet intet Overskud er, men hvor der betaales saa lidt, at det er et direkte Tab for Statsbanerne, har foranlediget det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) og mig til at stille det under Nr. 5 anførte Forslag, der gaar ud paa en lille Forhøjelse af Grundtaksten ud over det, den høje Regering har foreslaaet. Det er nemlig meget nøje overvejet i Jernbaneankommissionen under udførlige Forhandlinger med Statsbanernes Tillidsmænd, hvorvidt man kunde gaa med til Forhøjelsen af Grundtaksten uden at risikere at formindske Trafikken, og da blev det godkendt fra Statsbanernes Side at gaa indtil 2,6 for 3die Klasse, 4,4 for 2den Klasse og 7 for 1ste Klasse. Da havde man ingen Betænkelighed ved det, og naar Statsbanernes øverste Embedsmænd indrømme dette, har jeg ikke kunnet se nogen rimelig Grund til, ikke at gaa til den Grænse, man fornuftigvis kan komme til uden at risikere, at Trafikken taber sig i Omfang. Thi man maa vel at mærke være forsigtig med ikke at foretage saadanne Forhøjelser af Taksterne, at man jager Trafikken bort, for saa bliver det sidste værre end det første, og der kommer jeg atter til et Punkt, hvor jeg ikke kan være enig med det ærede Flertal. Det er nemlig den Forhøjelse, Flertallet foreslaar ud over Lovforslagets Bestemmelse med Hensyn til den Mindstebetaling, der skal ydes for Trafikken paa lange Afstande. Det er et meget kildent Forhold, det er jo indlysende, at naar der er Tale om at rejse langt, saa langt, man overhovedet kan rejse her i vort lille Land, vil enhver, for hvem Penge har nogen Betydning, og det have de vel dog for de allerfleste af os, overveje, om han staaar sig bedst ved at gaa søværts eller landværts, og saa snart det kommer dertil, at Søvejen bliver den billigste, vil denne i mangfoldige Tilfælde blive valgt fremfor Jernbanerouten. Derfor maa man være overmaade forsigtig med ikke at ødelægge den meget betydelige og for Statsbanerne overordentlig hensigtsmæssige Udvikling, som Persontrafikken paa lange Afstande har taget i de senere Aar. Det er nemlig det, der betaler sig. Lige saa sikkert, som det er, at Nærtrafikken er en Ulykke for Banerne, lige saa

sikkert er det, at det er Persontrafikken paa de lange Afstande, som Banerne tjene noget ved, og derfor skal man efter min Formening være meget forsigtig med ikke at gaa til for stærk Forhøjelse paa de lange Afstande.

Jeg skal blot nævne, at der under Nr. 6 staaar et lille Ændringsforslag, som jeg er alene om. Det er den omtalte Mindstebetaling, som nødvendigvis maa forhøjes ud over den, som nu er Reglen, og som det ærede Flertal vil fastholde, nemlig henholdsvis 40, 25 og 15 Øre for 1ste, 2den og 3die Klasse. Vil man have en rimelig Indtægt af Nærtrafikken, maa man forandre Bestemmelserne for Mindstebetaling, for ellers vil man paa adskillige Router, hvor der er meget korte Afstande, komme ned paa det Minimum, vi staa paa nu, uanset at man kommer til at forhøje Grundtaksten. Jeg har derfor anset det for nødvendigt, at disse Tal, 40, 25 og 15 ændres til 50, 30 og 20.

Endnu skal jeg blot omtale med et Par Ord det Forslag, som er stillet af Flertallet under Nr. 2 — det skulde for øvrigt være Flertallet under Nr. 3 — og som jeg har kunnet tiltræde, nemlig at Rabatten for Kort forhøjes med 30 pCt. i Stedet for, som af Regeringen foreslaaet, med 25 pCt. Ja, om man gør det ene eller det andet er nogenlunde Hip som Hap, for den Rabat, der gives, er saa enorm, at om man siger 25 eller 30, betyder saa godt som ingen Ting. Ja, det betyder saa meget, at medens nu Rabatten paa et Aarskort mellem to bestemte Stationer er 75 pCt. af Billettaksterne, vil Rabatten, naar man forhøjer Prisen med 30 pCt., blive reduceret i Fremtiden fra 75 til 67½ pCt. Det er det hele, denne Forhøjelse betyder. I Stedet for, at man altsaa hidtil ved at løse et Aarskort kunde gøre hver Rejse for 25 pCt. af det, den skal betale, der køber en Enkeltbillet til samme Tur, henholdsvis 7½ og 30 Øre, vil Forholdet, hvis man gaar ind paa at forhøje Priserne paa Aarskort med 30 pCt., blive, at man kun faar 67½ pCt. Rabat, og man kommer altsaa til at betale 32½ pCt. af, hvad den betaler, der løser en enkelt Billet til den samme Tur. Det er saa urimeligt, at der ikke er Grund til at opretholde det, men naar man ikke kan naa noget andet, vil jeg naturligvis hellere gaa med til den ikke ubetydelige Forhøjelse af 30 pCt. i Stedet for at blive staaende ved de 25, og derfor har jeg sluttet mig dertil.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 14 kan jeg henholde mig til, hvad der i saa